

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Sosiaali- ja terveysministeriö
kirjaamo.stm@gov.fi

Lausunto
13.6.2022

VN/12962/2022

1/7

Viite: Sosiaali- ja terveysministeriön lausuntopyyntö, VN/12962/2022, 2.5.2022

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖN LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI EDUSKUNNALLE LAIKSI SOSIAALI- JA TERVEYSALAN YHDISTYSTEN JA SÄÄTIÖIDEN RAHOITUKSESTA

Sosiaali- ja terveysministeriö on pyytänyt 2.5.2022 työ- ja elinkeinoministeriöltä lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveysalan yhdistysten ja säätiöiden rahoituksesta.

Hallituksen esitysluonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi laki sosiaali- ja terveysalan yhdistysten ja säätiöiden rahoituksesta. Lakiehdotus kytkeytyy laajemmin rahoitusmalliuudistukseen tähtäävään arpajaislain muuttamiseen. Alkaen 1.1.2024 Veikkaus Oy:n tuotto on ehdotettu tulotettavaksi yleiskatteellisena valtion tulotilille, josta se siirtyy osaksi yleiskatteellista kehysrahoitusta. Uudessa rahoitusmallissa katkaistaan yhteys arpajaislaissa säädettyjen yksilöityjen käyttötarkoitusten väliltä. Uusi rahoitusmalli tarkoittaisi käytännössä puhdasta yleiskatteellista mallia, jossa ei olisi säädösperusteisia määrärahan jakosuhteita eikä yksilöityjä käyttötarkoituserityksiä.

Tällä hetkellä voimassa olevaan arpajaislakiin liittyy tiettyjä valtionavustuksiin liittyviä erityissäännöksiä, joiden säilyttäminen laintasoisena sääntelynä on sosiaali- ja terveysministeriön sektorin osalta arvioitu tärkeäksi. Rahoitusmalliuudistuksen toteuttamiseksi on sosiaali- ja terveysministeriössä sektorikohtaisena puitelakina valmisteltu hallituksen esitys laiksi sosiaali- ja terveysalan yhdistysten ja säätiöiden rahoituksesta. Rahoitusmalliuudistuksessa sektorikohtaiset puitelait täydentävät osaltaan uutta sääntelykokonaisuutta. Valtionavustuslakia sovelletaan yleislakina niitä osin kuin laissa ei ehdoteta säädettäväksi siitä poikkeavasti.

Työ- ja elinkeinoministeriön työllisyys- ja toimivat markkinat osasto toimii neuvoo-antavassa ja koordinoivassa roolissa valtion viranomaisiin nähden EU:n valtioneuvoston päätöksentekoon liittyvissä asioissa. Hallituksen esityksen luonnoksessa esitetyt muutokset ovat merkityksellisiä Euroopan unionin valtioneuvoston päätöksentekoon nähden. Luonnoksesta ei kuitenkaan ilmene suoraan, että toimenpiteen suhdetta valtioneuvoston päätöksentekoon olisi arvioitu. Osana hyvää lainvalmistelua esityksen valtioneuvoston päätöksentekoon pohja tulee myös selvittää. Tästä johtuen työ- ja elinkeinoministeriö keskittyy lausunnossaan esityksen valtioneuvoston päätöksentekoon.

Tausta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty etu, joka uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tällaisen valtiontuen voi myöntää vain, jos toimenpiteeseen voidaan soveltaa EU-tasolla säädettyä poikkeusta ilmoitusmenettelystä kuten esimerkiksi yleistä ryhmäpoikkeusasetusta (EU) 651/2014 (myöhempien muutoksineen), yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palvelujen julkisia korvauksia koskevaa komission päätöstä 2012/21/EU, *de minimis*-asetusta (EU) 1407/2013 tai jos komissio on hyväksynyt tuen tai tukiohjelman sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan ilmoitusmenettelyssä.

Velvollisuus sovittaa tukitoimenpiteet EU:n valtiontukisääntöjen mukaisiksi koskee sekä uusia tukia että voimassaolevan tukiohjelman muutoksia. Malli, jossa toimintoja rahoitettaisiin vuoden 2024 alusta lukien menokehyksen sisältä yleiskatteellisista budjettivaroista ja jossa arpajaislain yksilöidystä käyttötarkoituksista ja rahoituksen jakautumisesta eri käyttökohteisiin luovuttaisiin on ei-tekeminen muutos, jonka johdosta on epätodennäköistä, että muutoksen jälkeiset tuet olisivat edelleen ns. voimassa olevaa tukea¹. Tämä tarkoittaisi käytännössä sitä, että tukiohjelma tulisi ennakoilmoittaa komissiolle, jollei jokin edellä mainituista poikkeuksista ilmoitusmenettelyyn soveltuisi tapaukseen.

EU:n valtiontukisääntöjä sovelletaan vain, jos kaikki valtiontuen tunnusmerkit täyttyvät. Näin ollen kaikki valtion toteuttamat tukitoimenpiteet tai myöntämät avustukset eivät välttämättä ole valtiontukea. Valtiontuen käsitteen kriteerit ovat:

- julkisia varoja kanavoidaan yrityksiin eli taloudelliseen toimintaan
- tämä taloudellinen etu on valikoiva eli tukee kohdistuu vain tiettyyn yritykseen tai tiettyihin yrityksiin (esimerkiksi jollekin alalle tai alueelle)
- toimenpide vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua
- toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Ennen kuin valtion budjetista myönnetään näitä uusia avustuksia, on selvitettävä, täyttyvätkö valtiontuen kaikki kriteerit. Hallituksen esityksessä tulisi tuoda tarkemmin esiin, että avustusten myöntäminen jatkossa edellyttää valtiontukisääntelyn arvioimista ja soveltamista ennen uusien tai muutettujen tukien myöntämistä valtion budjetista.

Valtiontuen käsitteestä

Yrityksen käsite

Valtiontukisääntöjä sovelletaan ainoastaan silloin, kun tuensaaja on yritys. Euroopan unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti määritellyt yritykset taloudellista toimintaa harjoittaviksi yksiköiksi, riippumatta niiden

¹ (ks. vastaavasti komission hevოსurheilua koskevassa asiassa [SA.46556](#) tekemän päätöksen C(2016) 8748 final kohdat 49-53)

oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta. Tietyn yksikön luokittelu yritykseksi riippuu näin ollen täysin sen toimintojen luonteesta. Yksiköllä kansallisen lainsäädännön mukaan oleva asema ei ole ratkaiseva. Esimerkiksi yksikköä, joka kansallisen lainsäädännön mukaan luokitellaan yhdistykseksi tai urheiluseuraksi, on mahdollisesti pidettävä perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yrityksenä. Sama koskee yksikköä, joka on muodollisesti osa julkista hallintoa. Merkitystä on ainoastaan sillä, harjoittaako yksikkö taloudellista toimintaa.

Koska taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten toimintojen välinen ero riippuu jossain määrin jäsenvaltioiden poliittisista valinnoista ja taloudellisesta kehityksestä, ei ole mahdollista laatia tyhjentävää luetteloa toimintoista, jotka lähtökohtaisesti eivät koskaan olisi taloudellisia. Komissio on kuitenkin pyrkinyt selventämään taloudellisen ja muun kuin taloudellisen toiminnan välistä eroa useilla tärkeillä aloilla valtiontuen käsitettä koskevassa tiedonannossa (2016/C 262/01). Yrityksenä, joka harjoittaa taloudellista toimintaa pidetään myös yleishyödyllisiä, voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä siltä osin, kuin ne tarjoavat tavaroita tai palveluita markkinoilla.

Hallituksen esityksessä on todettu, että avustuksia myönnettäisiin yleishyödyllisille yhteisöille ja säätiöille. Sosiaali- ja terveysjärjestöjen avustuskeskuksen (STEA) internetsivujen mukaan avustuskelpoisia ovat esimerkiksi yhdistysrekisteriin rekisteröidyt yleishyödylliset yhdistykset ja säätiörekisteriin rekisteröidyt säätiöt, joiden tarkoituksena on terveyden ja sosiaalisen hyvinvoinnin edistäminen Suomessa. Avustusta ei voida myöntää yksityishenkilöille, valtion virastoille, kunnille tai seurakunnille. Avustusta ei myönnetä myöskään taloudellista etua tavoitteleville ammatinharjoittajille, yhtiöille ja osuuskunnille. Yleishyödylliset osuuskunnat ja osakeyhtiöt voivat kuitenkin olla avustuskelpoisia.

Kuten edellä on todettu yhdistyksen yleishyödyllisyys ei vielä itsessään tarkoita, etteivätkö valtioneuvoston tulisi tapauksessa sovellettaviksi. Hallituksen esityksessä on lisäksi todettu, että osa avustuksia saavista järjestöistä toimii myös markkinaehtoisten palvelujen tuottajina ja järjestöjen palvelutuotannossa korostuvat etenkin ne sosiaalipalvelut, jotka eivät ole taloudellisesti kiinnostavia voittoa tavoitteleville toimijoille. Hallituksen esityksessä on myös todettu, että kokoluokaltaan suuremmilla järjestöillä on myös omaa varainhankintaa, kuten yritysyrityksiä. Palvelutuotanto sen sijaan on useimmille isoille avustuksensaajille juridisesti, strategisesti ja myös kirjanpidollisesti varsinaista toimintaa, eikä varainhankintaa. Edellä mainitut asiat viittaisivat siihen, että yhdistysten toiminta voisi täyttää tietyissä tapauksissa yrityksen määritelmän kriteerit, jolloin valtioneuvoston tulisi sovellettaviksi.

Toiseksi valtioneuvoston soveltaminen ei myöskään riipu siitä, onko yksikön tavoitteena tuottaa voittoa. Myös voittoa tavoittelemattomat yksiköt voivat tarjota markkinoilla tavaroita ja palveluja. Jos voittoa tavoittelemattomat yksiköt eivät tarjoa markkinoilla tavaroita ja palveluja, voittoa tavoittelemattomat yksiköt ovat valtioneuvoston valvonnan ulkopuolella.

Joiltakin osin avustettavaa toimintaa voidaan pitää muuna kuin "yrityksen" harjoittaman taloudellisena toimintana (ks. komission tiedonanto valtioneuvoston käsitteestä (2016/C 262/01), kohdat 6-37). Tiettyä julkisen vallan käyttöön erottamattomasti liittyvät toiminnot sekä solidaarisuusperiaatteen mukaisesti pääosin valtion varoista kustannetut sosiaali- ja terveyspalvelut voivat olla valtioneuvoston näkökulmasta muuta kuin

taloudellista toimintaa. Vastaavia tulkintoja voidaan tehdä myös joidenkin koulutus- ja tutkimustoimenpiteiden sekä eräiden kulttuurin, kulttuuri-perinnön suojelun ja ympäristönsuojelutoimenpiteiden osalta. Näissä tilanteissa avustus, jonka voidaan luotettavasti osoittaa kohdistuvan muuhun kuin taloudelliseen toimintaan ei edellytä valtiontukisääntöjen soveltamista.

Avustus, jonka voidaan luotettavasti osoittaa täyttävän kaikki EU-tuomioistuimen julkisten palvelujen korvauksia koskevan *Altmark*-tuomion (C-280/00) ehdot, ei muodosta etua eikä sitä siten pidetä valtiontukena. Käytännössä *Altmark*-ehtojen täyttymistä on erittäin vaikea näyttää toteen komission ratkaisukäytännössä vaaditulla tarkkuustasolla. Ilman erityistä selvitystä asiasta on epätodennäköistä, että kyseiset avustukset täyttäisivät kaikki vaaditut määritelmät.

Kauppa- ja kilpailuvaikutus

Tietty toiminta voi olla niin paikallista ja pienimuotoista, ettei avustus edes uhkaa vääristää kilpailua tai vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan (ks. tiedonannon kohdat 185-198 sekä yritystukineuvottelukunnan palkkatukiohjelmaa koskeva lausunto 11.5.2022). Myös tällöin myönnetystä avustuksesta ei ole kyse valtiontuesta.

Relevanttina kilpailuvaikutuksena pidetään tilannetta, jossa tuki vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua tiettyä yritystä tai tuotannonalaa suosivana. Kiellettyjä valtiontukia arvioitaessa kilpailun tosiasiallista vääristymistä ei tarvitse osoittaa, vaan riittää, että yksittäisen viranomaistoimenpiteen voidaan katsoa uhkaavan vääristää kilpailua. Kilpailun katsotaan käytännössä vääristyvän tilanteissa, joissa valtio myöntää yritykselle taloudellista etua kilpailulle vapautetulla alalla, jolla on tai voisi olla kilpailua. Kilpailun vääristyminen tai sen uhka ei poistu pelkästään siksi, että tuen määrä on vähäinen tai tuensaajayritys pieni.

Käytännössä tuen kilpailuvaikutusta koskevan tunnusmerkin täyttyminen ei usein edellytä kovinkaan merkittävää näyttöä tuen vaikutuksista kilpailuun tai kilpailuolosuhteisiin. Tuen kilpailua vääristävään vaikutukseen riittää yleensä, että tuki mahdollistaa yritykselle vahvemman kilpailuaseeman ylläpitämisen, kuin mikä olisi ollut mahdollista ilman tukea. Tuen voidaan yleensä olettaa vääristävän kilpailua jo silloin, kun se antaa tuensaajalle etua vapauttamalla sen kustannuksista, joita se muuten joutuisi vastaamaan tavanomaisen toimintansa osana.

Valtiontuki on sisämarkkinoille soveltumatonta vain siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Näin ollen tuki, jonka vaikutukset jäävät ainoastaan jäsenvaltion sisäisiksi, samoin kuin tuki, jonka vaikutukset ilmenevät yksittäisen jäsenvaltion ja unionin ulkopuolisen valtion välillä, eivät ole 107(1) artiklassa tarkoitettuja valtiontukia. Kauppavaikutuskriteeri täyttyy, kuten yleensäkin kilpailuoikeudessa, hyvin helposti.²

Tuensaajan ei tarvitse toimia rajat ylittävässä kaupassa, jotta tuki voisi vaikuttaa EU:n sisäiseen kauppaan. Vaikka tuensaaja toimisi puhtaasti kansallisilla markkinoilla, tuki voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan parantamalla tarjontaa kansallisilla markkinoilla ja vaikeuttamalla näin muista jäsenvaltioista peräisin olevien yritysten sijoittumista

² Ks. esim. asia 730/79, *Philip Morris*, ECLI:EU:C:1980:209

kyseisille markkinoille. Myöskään tuen suhteellisen pieni määrä tai tuensaajan suhteellisen pieni koko ei sulje pois mahdollisuutta, että se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tästä huolimatta vaikutuksen jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei tule olla puhtaasti hypoteettinen.

Tietyissä tapauksissa komissio on kuitenkin katsonut, että toimenpiteellä oli ainoastaan paikallinen vaikutus ja näin ollen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan puuttui. Tyypillistä tällaisille toimenpiteille oli, että tuensaaja tarjosi tuotteita ja palveluita vain rajatulla alueella jäsenvaltion sisällä ja oli epätodennäköistä, että tuensaaja houkuttelisi asiakkaita muista jäsenvaltioista. Tämän lisäksi tuli olla oletettavissa, ettei toimenpiteellä olisi muita kuin marginaalisia vaikutuksia rajat ylittäviin investointeihin tai toiseen jäsenvaltioon sijoittumiseen.

Komissio yleensä katsoo kauppa- ja kilpailuvaikutuksen täyttyvän myös pienimuotoisessa ja paikallisessa toiminnassa. On myös mahdollista, että jokin taloudelliseen toimintaan kohdistuva toimenpide on yleinen eikä suosi yritystä tai tuotannonalaa (ks. tiedonannon kohdat 117-125). Harkinnanvaraisten avustusten osalta toimenpiteiden kuitenkin katsotaan suosivan yritystä tai tuotannonalaa.

Tukien valvonta

Hallituksen esitysluonnoksessa on todettu, että avustuksia voidaan myöntää yleisavustuksina, investointiavustuksina tai hankeavustuksina. Yleisavustukset myönnetään järjestön toiminnasta syntyviin menoihin yleisesti ja kohdennetut toiminta-avustukset järjestön toiminnasta erotetun toimintalohkon nettomenoihin. Hallituksen esitysluonnoksen mukaan järjestöllä voi olla samanaikaisesti vain yksi yleisavustus mutta useita kohdennettuja toiminta-avustuksia. Avustuksia ei kuitenkaan ole tarkoitettu lakisääteisten julkisten palveluiden eikä liike- tai elinkeinotoiminnan rahoittamiseen.

Käsitetiedonannon mukaan yksikkö, joka harjoittaa sekä taloudellista että muuta kuin taloudellista toimintaa, katsotaan yritykseksi ainoastaan taloudellisen toimintansa osalta. Jos tukea myönnetään ei-taloudelliseen toimintaan, tulee tukiviranomaisen varmistua siitä, ettei tukea käytetä taloudellisen toiminnan rahoittamiseen. Hallituksen esitysluonnoksessa on todettu, että avustusta voidaan myöntää myös sellaiselle yhdistykselle tai säätiölle, joka osallistuu markkinaehtoiseen toimintaan. Toiminta, johon valtionavustus myönnetään, pitää kuitenkin olla kirjanpidollisesti eriytetty markkinaehtoisesta toiminnasta, jotta kilpailuhaittoja ei pääse muodostumaan. Hallituksen esitysluonnoksen mukaan ennakkollinen ja jälkikäteinen kilpailuvaikutusten arviointi on keskeinen osa valtionavustuksen varmistamista.

Erityisesti yleisavustusten kohdalla vaikuttaa työ- ja elinkeinoministeriön käsityksen mukaan olevan riski siitä, että tukea valuu myös ei-avustuksen kohteena olevaan toimintaan (esim. elinkeinotoiminnan rahoittaminen), mikä on valtiontukisääntöjen vastaista. Valtiontukisääntelyn näkökulmasta tuen myöntämisen rajoittaminen muuhun kuin elinkeinotoimintaan tai markkinaehtoiseen toimintaan ei välttämättä riitä varmistamaan, ettei kiellettyä tukea myönnetä, sillä myös muu kuin elinkeinotoiminta ja ei-markkinaehtoinen toiminta voivat olla taloudellista luonteeltaan ja tulla siten valtiontukisääntelyn piiriin. Kansallinen elinkeinotoiminnan käsite ja EU:n valtiontukisääntöjen taloudellisen toiminnan käsite eivät siis välttä-

mättä ole täysin samanlaisia sisällöltään. Pääsääntönä on, että yrityksen, joka harjoittaa ei-taloudellista toimintaa sekä taloudellista toimintaa, tulee sisäisessä kirjanpidossaan eritellä ja erottaa toisistaan taloudellisiin ja ei-taloudellisiin tarkoituksiin, eikä ainoastaan markkinaehtoiseen toimintaan, liittyvien toimintojen ja muiden toimintojen tuottamisesta syntyneet menot ja tulot sekä menojen ja tulojen kohdentamisessa käytettävät parametrit. Tehokas valtionavustustoiminta ja valtiontukien toimeenpano edellyttävät, että tuen kohdentumista ja hyväksyttäviä kustannuksia seurataan tarkasti.

Vaikka nyt käsillä olevan esitysluonnoksen on tarkoitus toimia eräänlaisena puitelakina, tulisi siinä tuoda esiin, kenen viranomaisen vastuulle kuuluu sen varmistaminen, että tukijärjestelmä on yhdenmukainen EU:n valtiontukisääntelyn kanssa ja ettei tukea myönnetä tai sitä ei valu taloudelliseen toimintaan. Useimmiten tämä vastuutaho on tukiviranomainen itse, mutta ehdotetusta laista tai sen esitöistä pitäisi käydä tämä selvästi ilmi. Valtionavustuslain (688/2001) mukaan valtionapuviranomaisen on huolehdittava valtionavustuksen asianmukaisesta ja riittävästä valvonnasta hankkimalla valtionavustuksen käyttö- ja seurantatietoja sekä muita tietoja samoin kuin tekemällä tarvittaessa tarkastuksia. Lisäksi valtiontukien ilmoittamisessa komissiolle noudatettavista menettelyistä annetun valtioneuvoston asetuksen (89/2011) mukaan tuen myöntänyt viranomainen tai yhteisö vastaa tukiohjelmien ja valtiontukien seurannasta.

Hallituksen esitysluonnoksen perusteella ei voida täysi poissulkea, ett-eikä joissain tilanteissa voisi olla kyse mahdollisesta valtiontuesta. Siltä osin kuin tukijärjestelmän puitteissa myönnettäisiin tukea EU:n valtiontuen kriteerit täyttävään toimintaan, tämä ja tukeen sovellettavat EU-valtiontukisäännöt tulisi käydä ilmi hallituksen esityksestä. Jotta tukiviranomaisen hallinnollinen taakka ei kasvaisi liian suureksi ja tukiprosessi säilyisi tarpeeksi kevyenä tuen hakijoille, tulisi jo puitelain tasolla luoda tarpeelliset valtiontukitilanteita koskevat säännöt. Tämä helpottaisi tukiviranomaisen työtä ja lisäisi tuensaajien oikeusvarmuutta. Ennakollisen arvion avulla voitaisiin myös välttää mahdolliset takaisinperintätilanteet.

Yhteenveto

Kuten edellä on tuotu ilmi, tehdyt muutokset ovat merkittäviä ei-teknisiä muutoksia, minkä vuoksi tukiohjelma on sovitettava yhteen EU:n valtiontukisääntöjen kanssa. Mikäli edellä mainitut valtiontuen kriteerit täyttyvät, tukea ei voida myöntää, eikä valtion varoista sitovasti tukiohjelmaa perustavaa säädöstä panna täytäntöön ennen kuin valtiontuen sisämarkkinoille soveltuvuus on varmistettu. Tuen myöntävän tai tukiohjelman säätävän viranomaisen on selvitettävä ennen tuen myöntämistä, soveltuuko tuki sisämarkkinoille. Hallituksen esityksen luonnoksessa tulisi todeta suoraan, että tukien myöntäminen budjetoidulla tavalla edellyttää EU:n valtiontukisääntelyn huolellista arviointia tai tämä arviointi tulisi tehdä suoraan hallituksen esityksessä.

Monet toimenpiteet voidaan katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, mikäli ne täyttävät kaikki unionin tasolla säädetyt ehdot. Vähämerkityksiseen valtiontukeen voitaneen soveltaa esimerkiksi yleistä de minimis -asetusta (EU) 1407/2013 tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun de minimis -asetusta (EU) 360/2012. Näitä laajempia tukia on myös mahdollista myöntää esimerkiksi yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen (EU) 651/2014 nojalla tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palvelujen julkisia korvauksia koskevan komission päätöksen 2012/21/EU mukaisin

ehdoin. Myös muut säädetyt poikkeukset saattavat tulla kyseeseen. Selvitys poikkeussäännön soveltamisesta on tehtävä ennen tuen myöntämistä. Mikäli toimenpidettä ei voida toteuttaa säädetyin poikkeuksin mukaisesti, tukiviranomaisen tulee työ- ja elinkeinoministeriön välityksellä ilmoittaa suunniteltu toimenpide komissiolle. Komissiolta tulee saada sitova päätös valtiontuen soveltumisesta sisämarkkinoille ennen kuin toimenpide voidaan toteuttaa.

Työ- ja elinkeinoministeriön työllisyys- ja toimivat markkinat osasto toimii neuvoo-antavassa ja koordinoivassa roolissa valtion viranomaisiin nähden EU:n valtiontukisääntelyyn liittyvissä asioissa ja antaa myös epävirallista neuvontaa valtiontukiasioissa. Taloudelliseen toimintaan myönnettävän tuen yleisistä edellytyksistä annetun lain 429/2016 7 § lähtökohtaisesti edellyttää tukia suunnittelevaa viranomaista pyytämään lausunnon EU:n valtiontukisääntelyn edellytyksistä sekä noudatettavasta menettelytavasta ministeriön yhteydessä toimivalta yritystukineuvottelukunnalta. Jos tuki täyttää SEUT 107 artiklan 1 kohdan edellytykset valtiotuelle, sosiaali- ja terveysministeriön tulee myös perustaa tukiohjelma yritystukien yhteiseen tietovarantoon (ns. yritystukirekisteri) ja velvoittaa tukia myöntävä taho tallettamaan myönnöt ja maksatukset järjestelmään.

Antti Neimala
Osastopäällikkö

Emmi Nykänen
Erityisasiantuntija

VN/12962/2022-TEM-8

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: